

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. D. Magistri Petri Lombardi Novariensis Episcopi
Parisiensis. Sententiarvm Libri IV. quibus vniuersæ
Theologiæ summa continetur**

Petrus <Lombardus>

Mogvntiæ, 1632

Vtrum scientia Dei poßit augeri vel minui vel aliquo modo mutari. A

urn:nbn:de:hbz:466:1-38829

VTRVM SCIENTIA DEI POSSIT AV-
geri, vel minui, vel aliquo modo mutari: vtrunque
enim videtur posse probari.

D I S T I N C T. XXXIX.

PRæterea quæri solet: Vtrum scientia Dei pos-
sit augeri vel minui, vtrunque enim videtur
posse probari. Quod enim diuina sciētia pos-
sit augeri vel mutari, hoc modo probatur: q̄a po-
test De⁹ scire quod nunquam scit. Est enim aliquis
qui non est lecturus hodie, & tamen potest esse, vt
legat hodie: potest enim hodie legere. Nihil autē
potest fieri, quod non possit à Deo sciri. Potest ergo
Deus scire hunc lecturum hodie: potest ergo al-
iquid scire quod non scit: ergo potest eius sciētia
augeri vel mutari. Eademq; videtur posse minui
est enim aliquis hodie lecturus quem Deus scit le-
cturum. At potest esse, vt nō legat: ergo potest De-
us non scire hunc lecturum: potest ergo non scire
aliquid q̄ scit: ergo potest minui eius sciētia vel mu-
tari. Ad quod dicimus, quia Dei scientia omnino
immutabilis est, nec augeri potest vel minui. Nā
vt ait Aug. in 15. lib. de Trin. Scientia Dei est ipsa
sapētia, & sapiētia est ipsa essētia siue substātia Dei
q̄a in illi⁹ nature simplicitate mirabili, nō est aliud
sapere, & aliud esse, sed quod est sapere, hoc est
esse. Ideoq; nouit omnia verbum, quē nouit pater
sed ei nosse de patre est. sicut esse: nosse enim & esse
ibi vnum est. Et ideo patri sicut esse non est à filio
ita nec nosse. Proinde tanquam seipsum dicens
pater genuit verbum sibi cōæquale per omnia
Non enim seipsum integrè perfectèq; dixisset, si al-
iquid min⁹ aut amplius esset in eius verbo, quam
in se ipso. Hoc est ergo omnino verbū q̄ pater, nō
tamē est pater: q̄a iste fili⁹, ille pater. Sciunt ergo
inuicē pater & fili⁹, sed ille gignendo, iste nascēdo

Cap. 13. ver-
sus finem.

Eodem libro
c. 14. in prin.

Et or
sapie
simu
alter
sum
dere
vide
sciat
bilis
bilis
sape
scien
nasc
quo
thor
nin
omn
spir
erge
sent
tur
quo
scie
ctū
Opp
F
alic
pra
pra
re v
fac
sci
sci
tia
er
fi

Et

Et omnia quæ sunt in eorum scientia, in eorum sapientia, in eorum essentia, vnusquisque eorum simul videt, non particulatim aut sigillatim velut alternatè conspectu hinc illinc: & inde huc: & rursum inde, vel inde in aliud atq; aliud: vt aliqua videre nō possit, nisi nō vidēs alia: sed omnia simul videt, quorum nullum est q̄ nō semper videat & sciat. Eius itaque scientia inamissibilis & inuariabilis est. Nostra v. scientia, & amissibilis, & variabilis, & receptibilis est: q̄ nō hoc est nobis esse, q̄ sapere vel scire. Propter hoc sicut nostra sciētia illi scientiæ Dei dissimilis est, sic & nostrū verbū quod nascitur de scientia nostra, dissimile est illi verbo quod natum est de patre scientia. Ex hac auctoritate clare ostenditur, scientiam Dei omnino inuariabilem esse, sicut ipsa essentia Dei omnino inuariabilis est: & quod pater & fili⁹ cum spiritu Sancto simul omnia sciunt & vident. Sicut ergo non potest augeri vel diminui diuina essentia, ita nec diuina scientia: & tamen conceditur posse scire quod non scit, & posse non scire quod scit: quia posset aliquid esse subiectum eius scientiæ, quod non est, & posset non esse subiectū aliquid q̄ est, sine permutatiōe ipsius scientiæ.

Oppositio, an Deus possit nouiter vel ex tempore scire vel præscire aliquid. B

Hic opponitur à quibusdam ita. Si Deus potest aliquid scire vel præscire, quod nunquā sciuit vel præsciuit: potest ergo ex tēpore aliquid scire vel præscire. Ad quod dicimus. Potest quidē Deus scire vel præscire omne quod potest facere, & potest facere quod nunquā fiet. Potest ergo scire vel præscire quod nunquam fiet, nec est, nec fuit: nec illud scit vel sciuit, neq; præscit vel præsciuit, quia scientia eius non est nisi de his, quæ sunt vel fuerunt vel erunt, præsciētia nō est nisi de futuris. Et licet possit scire vel præscire, quod nunquam est vel erit, nō

P 5 tamen

Eodē lib. c. 14 paulo inferius.

Eodē lib. c. 13. in fine.

Responsio.